

RAIKKÜLA

LEHT

Nr. 5, 6, 7 (59—61) MAI, JUUNI, JUULI 1992

Tehti põhimõtteline otsus

Põllumajandusreform on ta-kerdunud. Seisame fakti ees, et vana viisi elada ei saa ega taha, aga uutele majandus-suhetele ja töökspidamistele näitava suunaviida teets on nii võimatult salakavalalt künklik-auklik, et julgelt sisse keerata ei usalda. Üks-teise toetamisele eelistame vastasseise, otsime süüdlasi ja vaenlasi. Kuidas kusagil, kuid mõnel pool püütakse hoolega jälgida, et sikud kogemata lammastega ei seguneks.

Kirjakeeles öeldakse: puudub ühtne põllumajanduspoliitika või -kontseptsioon. Kül-lap see praegu tõesti nii ongi.

Räägitakse umbes 8 tuhandest registreeritud talust, kuid arvatakse, et tegelikult eksisteerib neid 15 tuhande ringis. Samas on riigi abi talude rajamiseks minimaalne, olemas-olevad majandid või ühistud pole aga huvitatud ega võimelisedki talupidajaid abistama. Maarahvas on jäetud tuule peale — igatüüpi elagu, kuidas mõistus võtab ja oskused lubavad.

Et Raikküla inimesed ka järgmisel aastal tööd ja leiba tahavad, selleks kutsutigi reedel, 31. juulil kokku majandi volinike laiendatua koosolek,

et aru pidada. Probleemi aktuaalsust rõhutas rohke osavõtjate hulk.

Majandijuht TONU RAHULA ettekandest saime ülevaate ühismajandi töötulemustest I poolaastal.

Ettekandja märkis, et praegusel ametipostil on ta olnud kaks ja pool aastat. Järjest muutuv olukorras on tulnud lahendada probleeme, mida varem ei eksisteerinud. Juhatuse viimase poolaasta põhitähelepanu oli suunatud kolmele väga aktuaalsele probleemile, need on RAHA, KÜTUSED ja JÕUSÖÖT. Kõik nimetatud on omavahel väga tihedas seoses.

Pole saladus, et Raikkülas on viimased aastakümned toodetud liha ja piima rohkem, kui OMA söödabaas oleks võimaldanud. Ikka olemegi riigilt (Venemaalt) saanud lisajõusööta. See lisajõusööt on taganud paljude inimeste töö, võimaldanud ehitada maju ja tootmishooneid. Selle lisajõusööda järsk ärajätmine

tähendaks sisuliselt seakasvatuse likvideerimist, majandi tulude katastroofilist vähenemist ja massilist tööpuudust, sõnaga — häda ja viletsust.

Kõige kiuste on suudetud ka tänava suhteliselt soodsa hinnaga hankida lisajõusööta. Oleme suutnud seakasvatuse ja karjamajanduse hoida möödunud aasta tasemel. Pikk põud on oma pitseri vajutanud. Kuiva heina on küünides 840 tonni, kuivsilu 1200 t, aga osa siloauke on veel päris tühjad. Suviviljapõldudel hõikab üks kõrs teist. Rukis töötab head saaki, kuid üldiselt saame tarvilija vähe.

Kriitilise olukorra leevendamiseks on sõlmitud küllaltki kindlad kokkulepped, et saada päris suur koosus jõusööta.

Mitmesuguse kütuse hankimiseks kulutati I poolaastal 2,3 milj. rbl., mis moodustas kogu väljaminekutest 20%. Tänu inseneride agarusele on vene sõjaväelastelt ostitud suhteliselt odavat kütust.

Vahetuskauba otselepingute kasulikkust illustreerib kas või järgmine näide. Eesti—Soome ühisfirma kaudu õnnestus aseritelt saada 120 tonni piima eest 100 tonni diislikütust alla 10 rbl. liiter. Samal ajal müüs Eesti Kütus diislikütust 18 rbl. liiter. Tehinguga hoiti kokku ligi miljon rubla.

Tänu Rapla maavalitsuse aktiivsusele õnnestus teraviljakuiivatele hankida vedelikütust Kiviõlist.

Olemasolevatest kütusevarudest jätkub diislikütust veel seitsmeks ja bensiini üheks nädalaks. Elamufondi katlamajale talvekütust varutud ei ole.

Rahast. Nagu riigieelarveski peavad majandi tulud ja kulud olema tasakaalus, st. saame kulutada vastavalt sissetulekutele.

Poolaasta seisuga majandia mingit võlga riigile ega teistele ettevõtetele ei ole —

(Järg pöördel)

Tehti...

(1. lk. järg)

Kõik maksud on makstud, arveid tasutud. I poolaastal laekus toodangu ja teenuste müügist umbes 14,8 miljonit rubla, kulutasime 12,9 miljonit. Poolaasta lõpuks jäi seega ligikaudu 2miljoniline pluss saldo. Kus see 2 miljonit siis on, miks me seda ei kasuta? See on liha- ja piimakombinaatidelt laekumata raha, selle raha on riik meile võlgu. Lähemateks päevadeks ollakse meile võlgu juba 300 000 krooni, sh. piima eest 180 000 ja liha eest 100 000 krooni. Laekumata raha eest saaks muretseda kütust, alusturvast või suurendada töötasu. Kahjuks on see kõik ainult oleks...

Oleme oma toodangut püüdnud ka piiri taha müüa. Esimene katse Ukrainaga paraku ebaõnnestus. Nad olid nõus ettemaksuga Eesti kroonides ostma meilt sama hinnaga sealihaga nagu lihakombinaatidki, kuid kahjuks ei liigu raha pankade vahel nagu vaja. Teeme uue katse. Kalli hinna tõttu meie võil SRÜ riikides turgu ei ole.

Missugusest tootmisharust laekus enam raha ja kasumit? Piima müügist saime 45% tuludest, seakasvatusest 24%. Arvestuslik kasum oli I p.-a. 8,6 milj. rbl., sh. piim — 56% kasumist, seakasvatusest — 24%. Raha kulutati palkadeks, kütuste ostmiseks, maksudeks, söötade ostmiseks, väetiste ja ravimite muretsemiseks. Töötasu jäi väheseks, so. umbes 2315 rbl. kuus ühe töötaja kohta, kuigi m. a. sama ajaga võrreldes on see tõusnud 6,5 korda. Hinnad on aga kahjuks praegu kroonides samad, mis möödunud aastal rublades. Seega elukallidus on kasvanud 10 korda (ehk eesti krooni tulekuga tehti meid 10 korda vaesemaks, kui olime — E. T.).

Lüpsilehmade arv on m. a. sama ajaga võrreldes kasvanud 28 pea võrra, sigade arv vähenes ainult 130 pea võrra. Hukkunud veiste arv kasvab kahekordseks (116). Sigade hukkumine vähenes 13%.

PÖLLUMAJANDUSE REFORMIKAVAST

Harri Kuusemets: Oleme jõudmas piirini, kus tuleb otsustada, millistele rööbastele edasist elu seada. Peame jõudma selgusele, kas soovitakse moodustada üksiktalusid, väikesi külaühistuid, taluühistuid (3—4 talu), võtta rendile või osta töökodasid, farme jne. Peate otsustama, kui palju endised taluomanikud või nende õigusjärglased soovivad oma maast jätta enda kasutusse, kui palju anda loodava ühistu valdusse jne. Peame selgusele jõudma, kes hakkab pärast kolhoosi likvideerimist edasi

tootma. Kuidas sättida oma elu nii, et kui n.-ö. suur pauk käib, et jääksime siiski vee peale.

Jaak Kildvee: Juhatus ja reformikomisjoni ühiskoosolekul arutati mitmeid variante.

Üks võimalus on asutada ühistu omanike baasil koos ühistatud vara, tööosaku ja maaga.

Kuidas asutada majandi baasil ühistu?

Eesti talumees on toiminud põhimõttel, et enne ehitati uus maja valmis ja alles siis koliti vanast uude. Praegu ähvardab oht, et soovitakse enne vanast majast välja kolida, kui uue ehitamist pole alustatudki. On vaja aega maha võtta. Kõik senitehtu on siiski kolhoosnike töö.

Ühistu tuleks ette valmistada nii, et praegune ühismajand ajaks asju aasta lõpuni ja uus ühistu hakkaks eksisteerima 1. jaanuarist 1993. a.

Tuleks alustada maomanike kirjalike avalduste vastuvõtmist, mis põhiliselt peaks kestma 1. septembrini. Selleks ajaks peavad asjaosalised otsustama, kui palju maad (mis on esmane) keegi kavatses endale jätta, palju ühistule. Peab selgeks saama, kui palju ja kelle maad ühistu kasutusse tuleb, et teha sügisel vajalik sügiskünn ja muud ettevalmistused järgmiseks kevadeks.

Evald Tõnupärt: Kui teha tsentraalne traktoripark kui omaette ühistu, siis tuleb ju MTJ aeg tagasi. Inimestele jääb tööroom, töötasu saab traktoripark. Samuti pole mõtet olemasolevaid traktoreid laiali jagada. Kuna traktorid on praegu tohtu kallid, siis on õige olemasolevat masinaparki tulevase ühistu huvides edasi kasutada. Omahind tuleb suurmajandil odavam.

Soovitan suure ühistuna edasi tegutseda, kuna on ju olemas nii masinapark kui tootmishooned ja vahendid ning loomad.

Põhiliselt arutati koosolekul põllumajanduse reformimise kolme varianti: talud, väikesed ühistud ja üks suur ühistu.

Sama küsimust arutati varem juhatuses majandi reformikomisjoni, revisjonikomisjoni ja vallavanema osavõtul.

Laiendatud volinike koosolek **otsustas:**

jätkata suurtootmist ühe ühistuna. Soovitati 1. septembriks 1992. a. esitada avaldused kolhoosi juhatusesse ühistule maade rentimise või kasutada andmise kohta.

Otsus võeti vastu ühel häälel.

Juhatuses

Maikuu

Seoses pensionile jäämisega vabastada omal soovil 1. juunist Meeri Spelmann, 29. aprillist Vello Kalda, 15. maist Aleksander Soe.

Vastavalt avaldusele vabastada töölt ja kolhoosi liikmest Ivo Rosenberg 15. maist ning Maire Pöder 1. juunist k. a.

Seoses veteranide EMiga Norras maksta Asta Satsile võistlustest osavõtuks toetust 5000 rbl.

Kinnitati alates 1. aprillist uued kommunaalteenuste tariifid.

Juuni- ja juulikuu

Juunikuu juhatusel alustati aruteluga distsipliinirikkujatest.

Töögrupijuhil Villi Särekanno ettekande põhjal selgus, et traktorist Argo Lepiko sõitis maikuu maha Kaigepere lauda osa karjaaedu. Süüdlasel jäeti võimalus kas pahanud ise parandada või maksta aegade remondi raha.

Pealekauba jäeti ilma 50% lisatasust.

Leonhard Lilleoja järelevalve alla jäetud eksploatatsioonist kõrvaldatud kopp P 08 läks kaduma. L. Lilleoja oli nõus majandile tekitatud kahju kopa jääkväärtuse ulatuses hüvitama.

Jäeti ilma maikuu lisatasudest.

Seoses tööluusiga vallandati 23. aprillist farmibrigadir Heino Öun ja 20. maist Gennadi Rumm.

Omal soovil vabastati alates 3. juunist keevitaja Kalev Kaseväli.

Seoses pensionile jäämisega vabastati töölt alates 1. juunist Ella Aasoja, Hilja Pärnaste ja Erna Einama.

Seoses juubeliga premeeriti: Elma Veljaotsa (50), Heino Orastet (75), Armas Junnenni (65) — igaüht 200 rublaga.

Otsustati eraldada Aleksandra Ivanovale korter keskuse majja nr. 5—1 ja Hannes Tambile majja nr. 1 (end. ühiselamu).

Kuni Raikküla EIK majandile puhastusseadmete eksploatatsioonikulude võlgnevuse likvideerib, otsustati vastav trass sulgeda.

Juhatus juulikuu koosolekul arutati Rita Vlassova avaldust tema omal soovil töölt vabastamise kohta 27. 07. 92. Avaldus tema töölt ja kolhoosi liikmest vabastamise kohta rahuldati.

Metsavaht Ülle Anderson palus end vabastada üleviimise korras Raikküla vallavalitussusse maakorraldajaks alates 1. augustist 1992 kolhoosi liikmelisuse säilitamisega.

Avaldus rahuldati.

Seoses Jaak Luksi ja Argo Lepiko kutsumisega kaitsejõudude ajateenistusse lõpetada nendega töölepingud alates 3. juulist 1992.

Kuulati Meelis Näksi avaldust sooviga alates 3. 08. 92 tulla tööle ja saada ühismajandi liikmeks. Avaldus jäeti rahuldamata seoses majandi reorganiseerimisega.

Klarissa Lepiko ettekande põhjal vabastati tööluuside tõttu töölt lüpsja Sirje Kendra alates 14. juunist 1992.

Seoses pidevate tööluusidega vabastati töölt traktorist Toivo Must alates 14. juulist 1992.

Pearaamatupidaja Vilme Kullerkupu ettepanekul viidi arvestaja Helgi Satsi alates 22. juunist üle raamatupidajaks.

Kuulati Henno Viheri avaldust sooviga osta maja oma tööosaku arvel. Oma ja surnud abikaasa tööosaku palus Hilda Viher üle kanda pojale Hennole.

Avaldusi ei saanud praegu veel rahuldada, kuna puudub kindel sellekohane seadusandlus.

Seoses juubeliga premeeriti 20 krooniga nii Ants Matkeviciust (50) kui ka Endel Saart (50).

Eesti Kergejõustiku Liidu kirjas paluti vabastada tööülesannete täitmisest 25. VI—7. VII Aasta Satsi seoses tema osalemisega EM võistlustel Norras Eesti koondise liikmena tema keskmise töötasu säilitamisega.

Palve rahuldati.

Kuulati Rapla piirkonna tööinspektori kontrollakti nr. 7 23. VII 92.

Otsustati: kontrollaktis märgitud ettepanekute täitmisest Paul Tagelil ette kanda juhatusesse.

otsustati

Luuka majja taotlesid korterit Marve Kivilo ja Mehis Lindegron.

Korter otsustati eraldada M. Lindegronile.

* * *

Kinnitati teenustööde hindded 1992. a. viljakoristuse ajaks vastavalt lisale.

* * *

Majandi volinike laiendatud koosolek otsustati kokku kutsuda 31. juulil 1992 kell 10.

Bussiliiklusest

Otsustati katseliselt panna iga kuu teisel ja neljandal pühapäeval kolhoosi buss sõitma Lipa teeristist Raplasse ja tagasi. Pileti hind 50 senti.

* * *

Võeti vastu otsus igasuguste maksuvõlglastele näit. teenustasu, korteriüür, elekter jne. soodustusi mitte anda.

* * *

Otsustati teha volinike koosolekule ettepanek majandi kommunaalmajanduse üleandmiseks Raikküla vallavalitsuse haldusesse.

* * *

Lisa

Teenustööde hindded 1992. a. teravilja koristamisel

1. Aiamaa viljakoristus majandi töötajatele ja pensionäridele:

1 tonni teravilja koristamine 30 krooni

Alla nimetatud kogust minimaaltasu 20 kr.

s.h. põhitöötasu kombainerile 2,5 kr./t, min. tasu 2 kr. autojuhile 1,5 kr./t, min. tasu 1,20 kr.

Töötasu maksab majand.

2. Viljakoristus väljastpoolt inimestele:

1 tonni teravilja koristamine 60 krooni. Minimaaltasu 40 krooni.

3. Teravilja kuivatamine majandi töötajatele ja pensionäridele:

Lipa kuivatis 30 krooni tonn Jüriöö šaht 40 krooni tonn

4. Teistele Lipa kuivatis 60 krooni tonn

Jüriöö šaht 80 krooni tonn

5. Kuivatuskadu arvestatakse tegeliku kao järgi kas kohe pärast teatud koguse vilja kuivatamist või pärast koristuse lõppu.

On võimalik ka individuaalviljade grupele eraldi kuivatuskao määramine.

6. Tasuta hoitakse individuaalide teravilja majandi laos kuni 15. okt. 92.

Pärast nimetatud kuupäeva ostab vilja majand hinnaga 600 kr. tonn.

7. Söödavilja ostab majand hinnaga 600 kr. tonn.

8. Seemnevilja majand teenustöö korras ei kuivata. Seemnevilja võivad soovijad saada söödavilja vastu vahekorras 1:2.

Soovist saada üle 200 kg teatada peagraanoomile enne seemnevilja kuivatamist.

Asta medalikollektsioon sai väarikat täiendust

Alles aasta tagasi võisime tunda uhkust ja heameelt, et Raikküla vallal on oma maailmameister kettaheitel. Et tulemus Turus polnud ainult õnnestunud juhuse, seda tõestas Asta Satsi tänava veteranide EMil Norras, kus tema kuulitõukes ja kettaheited olid taas pronksi ja hõbeda värvi.

Palun meie lehe kaudu vastu võtta õnnitlused spordilembelise majandi- ja vallarahva poolt!

Küsimus: Olid silmapiirilt kadunud 25. juunist 7. juulini. Teada oli, et teekond viis Norrasse veteranide EM võistlustele. Täpsemalt kuhu ja mida see maakoht endast kujutas?

Vastus: Oieti alustasime sõitu juba 23. juunil. Sõitsime meritsi ja bussidega läbi Soome—Rootsi ja jõudsime välja ühte kaunisse ja heakorrastatud Norra kuurortlinna Kristiansandi, kus peeti veteranide kergejõustiku EM võistlused.

K. Osalejaid riike ja sportlasi? Eesti võistkonna suurus?

V. Osalejaid riike oli arvatavasti 29 ja sportlasi kolme tuhande piires. Meie võistkonna koosseisu kuulus kokku ametimeeste ja pöidlahoidjatega 96, hiljem saabus veel neljas buss 18 võistlejaga, niisiis kokku 114 inimest.

K. Mille põhjal Eesti koondvõistkond moodustati?

V. Eks võistkonna moodustamine sai alguse juba mõõdunud aasta Turu veteranide MMi võistluste tulemuste põhjal. EMist osavõtjaid hakati valima selle põhjal ja ka mujal silmapaistnud spordiveteranide tulemuste põhjal. Paraku sai paljudele tublidele sportlastele saatuslikuks rahu puudus. Võistlustest osavõtt oli küllaltki kallis: Tubli veteran, kes enam näiteks ei tööta ja ta sobivat sponsorit ei leia — kust ta võtab selle raha.

Minu arvestuse kohaselt läks minu osavõtt kahest alast koos sõidu, majutamise, ülalpidamise ja võistlusmaksuga kokku 35 000 vene rubla maksma. Tavalisel inimesel pole sellist raha kusagilt võtta ja seepärast sattus võistkonda ka lihtsalt rahakaid sportlasi, kuid kelle sportlikud saavutused olid hoopis tagasihoidlikumad.

Mind õnneks toetas maakond, vald ja majand. Oma taskust tuli välja laduda 13 000 rubla.

Sel ajal, kui teised oma säästusid rahareformi ootel

kaubaks vahetasid, viisin mina oma säästusid pankka ja vahetasin valuuta vastu. Asja ajas hulluks inflatsioon, sest algul see sõit nii kalliks polnud planeeritud.

K. Kus ja kuidas valmistusid võistlusteks?

V. Eks talvel ole sisevõistlused. Ega talvel vabas loodus ju trenni teha ei saa, välja arvatud võimlemine ja jooks Paka metsas. Aga eks kevadest saadik ole mul kopli peal kettaring ja seal ma siis vähemalt paar korda nädalas harjutan. Ega mütsiga lööma sellistele võistlustele minna saa.

K. Kuidas oli ette valmistatud organisatsiooniline pool? Päevarahad?

V. Kõik käis absoluutselt oma kulu ja kirjadega. Kogu elamine tugines oma rahakotile. Kuna vahetusraha oli vähevõitu, siis võtsime kodust kohvi ja toidupoolist kaasa.

K. Kas olid ka ava- ja lõputseremooniad?

V. Avatseremoonia oli selline, et iga riigi kolm lipurit viisid oma riigilipud staadionile, kuid sportlaste põhimass istus tribüünidel. Sissejuhatuses andsid kohalikud kena kontserdi. Lipurite avadeffilee võtsid vastu kohalik linnavalitsus ja spordijuhid.

K. Majutamistingimused?

V. Täiesti normaalsed. Elasime politsei ettevalmistuse õppekeskuses, kuna kursandid olid suvepuhkusel. Magasime pehme madratsil ja sulgteki all. Olid olemas kõik vajalikud abiruumid. Valitses korj ja puhtus.

K. Tean, et tegid oma vanusegrupis ilma. Mis aladel ja milliste tulemustega?

V. Kuulitõukes õnnestus pronksmedalile tulla tulemusega 10.65 ja kettaheitel hõbedale tagajärjega 32.32.

K. Palju võistlejaid oli sinu aladel ja vanusegrupis?

V. Kettaheitel 15 ja kuulitõukes 19 naist.

K. Mitme meetri või sentimeetri taha jäid sinu alade «kullad»?

V. Kettas 35—36 m vahele. Oma mõõdunud aasta MM tulemusega oleksin «kullale» tulnud. Kuuli «kuld» oli kusagil 11 m taga.

Ei osanud ka kohe koha pealseid tasuta massööre kasutada, võib-olla oleks selstki abi olnud.

K. Kus ja millal on järgmised veteranide EM või MM?

V. Võeti vastu otsus, et järgmised EM võistlused on

Kreekas, Ateenas 1994 ja MM võistlused Jaapanis 1993. a. Jaapanisse sõit maksab orienteerivalt 2—3 tuhat dollarit ja sellest ei julge unistadagi. Pigem võib loota, et äkki õnnestub kuidagi Kreekasse pääseda.

K. Kui elu ja tervis lubavad — kas pead reaalseks veel kord suurvõistlustel osaleda?

V. Noh, kui Jumal tervist annab. Mõte ikka on.

Muide, järgmised kaks aastat on mulle ebasoodsad, sest läheneb järgmise vanuse piir ja noorematega on raske võistelda. Ega aastad enam meetreid juurde too.

K. Põgus mulje Norramaast, inimestest ja loodusest?

V. Muljed on suurepärsed. Tõesti kaunis loodus, ilusad heledad kivistustega majad ja puhtusest peetakse väga lugu. Norra linnadega võrreldes jättis näiteks Stockholm hoopis lohakama mulje. Norras on linnades iga natukese maa tagant kilekotiga varustatud prügiurnid. Saab urn täis, tõstetakse see välja ja pannakse uus asemele. Ei mingit vedelevat prahti. Õnnestus käia ka Holmenkollenis. Meelde jäi õhtune ääretu vaikus. Ei mingit laste kisa ega koerte haukumist nagu meil. Üldse õnnestus mul Norras näha vaid kaht koera.

Kui põllumehe pilguga vaadata, siis vaevlesid põua käes ka Norra ja Rootsi põllud. Kasutati kunstlikku niisutust. Viljapõllud olid niisama hõredad kui meil. Oma aialappe ei harita, sest poest on võimalik kõike vajalikku saada. Majade ümber kasvavad ainult mõned ilupõõsad.

K. Keda hea sõnaga meele pidada tahaksid? Kes sind aitasid nii moraalselt kui materiaalselt?

V. Täna Rapla maakonna juhtkonda, kes eraldas kallid margad osavõturahadeks, samuti suur tänu Raikküla vallale ja oma majandile, sest oma rahad poleks sellele valule vastu lõõnud.

* * *

Suur tänu teenekale spordiveteranile Asta Satsile lahke intervjuu eest.

Asta kodus jäävad mõõdunud suurvõistlusi meenutama lisaks mõõdunud aasta MMi kuldmedalile kaunid Norra lipuvärvide lintidega hõbe- ja pronksmedal.

Jätkuvat spordivaimu ja huumorimeelt!

Usutles ERNI TAMMARU

Ühisvankril läbi viie aastakümne

1962. a.

15. jaanuaril määras juhatus Elle Saaremetša vetsanitariks ja ühtlasi ka veiste seemendustehnikuks.

17. veebruaril otsustas üldkoosolek alustada pensioni maksmist meestele 65. ja naistele 60. eluaastast. Aluseks võeti nende väljatöötatud töötasu normipäevades. Maksimumiks määrati 12 ja miinimumiks 2 normipäeva kuus. Ühe normipäeva maksumuseks arvustati 50 kopikat. Peale selle eraldati pensionäridele 50 kg teravilja aastas.

Märtsis otsustas juhatus määrata pensioni normipäevades 54 kolhoosnikule, 6 kolhoosnikule 9 rbl. kuus. Rahaline pension maksti välja iga kuu, normipäevade eest kord kvartalis.

Hakati maksuma haigusraha. Aasta töötulemused: keskmine teraviljasaak 15,2 ts/ha. Rahaline sissetulek 160 819 rbl., keskmine päevatasu 2.31. Lehmalt saadi piima 2655 kg.

1963. a.

hakati Lipale uut kauplust ehitama.

Üldkoosolek valis juhatuses esimeheks taas Johannes Saia. Samal koosolekul tegi esimees ettepaneku 270 ha metsa riigi metsafondi üleandmise kohta. Koosolek nõustus, kuid mets jäi siiski üle andmata. Hilisemal kolhooside ühinemisel võeti küsimus päevakorrast, kuna metsa oli kolhoosile endalegi vaja.

Aasta lõpul vähendati põllu- ja maastööbrigade arvu ja likvideeriti aiandusbrigadid.

Seoses Märjamaa ja Rapla rajooni ühinemisega nimetati senine «Ühistöö» Raikküla kolhoosiks. Võeti vastu uus kolhoosi põhikirj.

Rajooni TSN TK otsusega kinnitati kolhoosi arenguplaan 1964—1965. aastani.

Keskmine teraviljasaak 18,2 ts/ha. Piima saadi eelmise aasta tasemel. Veiseid oli 337,

neist lehma 187, sigu 303, neist põhiemiseid 38, lambaid 91, kanu 913 ja hobuseid 47.

Rahaline sissetulek ligikaudu 194 000 rbl., päevatasu 2.72.

Traktoreid DT-54 2 tk., rastastraktoreid 7, kombaine 2 ja veoautosid 4 tk.

1964. a.

otsustas juhatus rakendada rahalise üüri 5 kop./m² eest neile, kes elavad kolhoosis majades. Kuus kolhoosiperet vabastati üürist eeskujuliku majade hooldamise eest.

Teraviljasaak 19,2 ts/ha. Kartulisaak kehv. Piima saadi lehmalt 2818 kg. Madala rentaablu tõttu likvideeriti lam-bafarm.

Rahaline sissetulek umbes 208 000 rbl., päevatasu 3.08 rbl.

Anti eksploatatsiooni Salasoo karjalaut, mis oli kolhoosi esimene mehhaniseeritud ja masinlüksiga tootmishoone. Valmis sai emiselaud ja üks ühepereelamu.

1965. a.

otsustas juhatus teha muudatusi tööhinnetes. Miinimumtööpäevade arvukuus aastas kinnitati töötajatele naistele 200, meestele 230 päeva. Puhkuse saamiseks oli naistele vaja 250, meestel 270 normipäeva. Vanematele kui 55a. naistele ja üle 60aastastele meestele tehti hinnalandust (150 ja 170).

101 vanale otustati hakata maksuma riiklikku pensioni 12 rbl. kuus.

Esimeheks valiti taas Johannes Saia. Kinnitati viisaastaku tootmisplaan ja riiklikud müügikohustused. Esimeest autastati NSVL ÜN otsusega ordeniga «Austuse märk».

Saadi korralik teraviljasaak 24,9 ts/ha, lehmalt piima 3508 kg. Rahaline sissetulek 276 000 rbl., normipäevatasu 3.96 rbl. Rentaablu 41,3%.

1966. a.

muutis juhatus tööhindeid. Admin. töötajatele määrati kin-

del kuupalk. Nii määrati esimehele 200, peaspetsialistidele 150 rbl. kuus. Kuupalgalisteks said ka autojuhid — 95 rbl. kuus.

Kolhoosi kuludega otsustati mätta endine kolhoosi esimees Justin Altsepp.

Taotleti metsamaterjalide müügi luba väljapoole kolhoosi.

Eksploatatsiooni anti 500 t mahutavusega teraviljahoidla.

Tootmisnäitajad põhiliselt eelmise aasta tasemel. Rahaline sissetulek umbes 286 000 rbl., normipäevatasu 4.35 rbl. Rentaablu 27,4%. Tehnika: 10 traktorit, 3 teraviljakombaini, 1 silokombain ja 6 veoautot.

1967. a.

jätkab esimehe tööd Johannes Saia.

Jaauari juhatus otsustas saadud kasumist maksta preemiata 1,5 kuupalka neile, kes täitsid normipäevade miinimumi. Aasta jooksul töötelnuid premeeriti ühe kuupalgaga.

Kinnitati uued tööhinded. Taotleti luba müüa 300 tm paberipuitu. Teedevalitsusele eraldati maad kruusakarjäärideks. Aasta vanarauaplaaniks määrati 4,7 t. Rajooni TSN TK otsusega kohustati kohapeal avama teenustööde vastuvõtupunkt ja juuksuri tööruumid. Otsus jäi täitmata ja elanike teenindamiseks rakendati kord nädalas liikuvat Rapla teeninduse masinat.

1. oktoobrist otsustati üle minna 5päevasele töönalalale. Töötulemused: liikmeid 173, neist tööjõulis 91.

Teraviljasaak 23,6 ts/ha, kartulil 188 ts/ha, lehmalt piima 3855 kg. Sissetulek umbes 370 000 rbl., rentaablu 32,5%, normipäeva töötasu 4.57 rbl.

1968. a.

jaanuari juhatuses koosolekul otsustati maksta aastapreemiat miinimumpäevade täitjaile

15 kop. iga väljateenitud rubla pealt, mittetäitjaile 9 kop.

Veebruaris otsustati vanadele maksta pensioni lisaraha arvestusega, et kogu summa küüniks 22 rublani.

Eelmise aastaga võrreldes oli täheldatav mõningane loomade arvu vähenemine, mis on seletatav planeeritud kolhooside ühinemisega 1. jaanuaril 1969. a. Taheti rahaliselt paremini välja tulla, et oleks võimalik rohkem palka maksta.

Teravilja saadi 17,2 kartulit 209 ts/ha. Piima lehmalt 3404 kg, emiselt 20 pörsast. Rahaline sissetulek ligikaudu 311 000 rbl., normipäevatasu 5.23 rbl. Rentaablu 18,9%.

Valmis kolhoosi uus 200 kohaga klubi koos nelja kontori-ruumiga.

1969. a.

jaanuaris kaalus juhatus rajooni juhtkonna ettepanekut ühendada «Jüriöö» ja Raikküla kolhoos. Põhimõtteliselt oldi ühinemisega nõus tingimusel, et ühinenud kolhoosi nimeks jääks Raikküla ja kontori asukohaks Lipa.

15. jaanuari üldkoosolekul lõpliku otsuseni ei jõutud ja ühinemiskoosoleku päevaks määrati 22. jaanuar. Kahe kolhoosi ühisel üldkoosolekul jõuti taas eelnimetatud probleemini. Lõpuks saavutati kompromiss: kolhoosi nimeks jäi Raikküla, keskuseks endine «Jüriöö» keskus. Lahendus osutus õigeks, kuna «Jüriöö» keskus asus suure tee ääres ja paiknes ka rohkem loodava majandi keskel.

Ühinenud kolhoosi esimeheks valiti «Jüriöö» kolhoosi esimees Harri Kuusemets, sellele kohale jäi ta kuni pensionile minekuni 1987. a. Juhatuses valiti Albert Vetemaa, Mait Väli, Martin Pärdi, Heino Oraste, Jaan Liiders, Heino Niit ja Ella Kõiv.

(Järgneb)

Juubeli puhul

Maikuu

EVALD REKKARO 70
PAUL-VIKTOR PÄRDI 80

Juunikuu

ARMAS JUNNINEN 65
HEINO ORASTE 75
ASTA PEKERMANN 65
ELMA VELJAOTS 50

Juulikuu

ARNOLD BERGSTEIN 70
LEMPI ALMIT 65
AINO TREIER 65
ANTS MATKEVICIUS 50
ENDEL SAAR 50

P-re juurdekasvu puhul

Svea-Kait ja Riho Väli —
tütar Maali 2. aprill
Ave Arro ja Taavi Jõesar —
tütar Nele 16. aprill
Õnne ja Ivo Rosenberg —
poeg Sylvester 29. juuni

ÜLO PAASMA

sünd. 16. mail 1934
surn. 28. aprillil 1992

ANNE KANGUR

sünd. 4. det. 1945
surn. 8. juunil 1992

VEIKO NIIT

sünd. 11. nov. 1980
surn. 14. juulil 1992

Vastutav toimetaja ERNI TAMMARU

Raikküla kolhoosi infoleht
Toimetus: 203502 Rapla
maakond, Raikküla skj.
telefon 64 421
Trükiaru 400

Tasuta
Maht 0,5 trükipoognat
Tellimise nr. 1811.
Rapla Trükikoda
Rapla, Kalda 2